

Publicerad 2012-01-01 18:58 av Expanimo

på den sjunde arenan

på den sjunde arenan,
spills vårt sista

där dansar vi med
de omedvetna
med våra dragna

alla lika

medfödda

på den sjunde arenan,
faller rosor, uppmanande
och bländande vita

kastade från de
som hetsigt ropat
våra påhittade namn

efter något tillräckligt
verkligt

alla med samma
tysta, förlorade mening

på den sjunde arenan,
förlorar jag
deras vadhållna slag
där blir jag dödligt
rädd,

för att våga

stanna

...

på den sjunde arenan
blev jag medveten
om livet

när vi tvingades,

k r i g a

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Expanimo med Poeter.se id #11968 innehar upphovsrätten